

vi har haft – er det ikke kutyme og ville efter min mening heller ikke være rimeligt over for Rigspolitichefen, hvis vi ikke lod Rigspolitichefen komme med en udmøntningsplan, før vi begyndte at afkræve rapporter og delrapporter på området. Det ville også være lidt usædvanligt.

Det er altså ikke mangel på vilje fra min side, men jeg synes bare, at de partier, der står bag den nye flerårsaftale, må give rigspolitiet den fornødne tid til at få tingene sat ned på skrift og lave en udmøntningsplan. Så må vi i det fælles forum, hvor Socialdemokratiet jo deltager meget aktivt, afgøre, hvornår vi kan begynde at forvente at se noget af rapportering. Det er ikke mangel på vilje, men jeg synes altså ikke, vi kan løbe bag om ryggen på Rigspolitichefen og pålægge Rigspolitichefen noget, før udmøntningsplanen foreligger.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Tak for svaret. Jeg opfatter ministerens svar således, at der godt kunne foreligge noget omkring juni 2008, og det må vi så have i baghovedet. Jeg har al mulig forståelse for, at ministeren ikke vil pålægge andre myndigheder et eller andet, men må jeg forstå det sådan, at ministeren har forståelse for, at vi i løbet af marts fastlægger en eller anden tidsplan i samarbejde med de relevante myndigheder? Er det sådan, jeg kan forstå svaret?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at hvis Socialdemokratiet ikke selv tager initiativ til det, vil jeg selv sørge for, at der bliver diskuteret en udmøntningsplan, og at vi også diskuterer tidshorizonten for, hvornår der kan ske af rapportering. Men det er kutyme, som det også har været tilfældet ved andre flerårstaler, at man under alle omstændigheder mødes en gang om året og får noget opfølgning på, at de mål, vi har sat os fra politisk hold, også bliver ført ud i livet ude i den virkelige verden.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes altså, at hvis begge ministre eller regeringen som helhed er interesseret i at få en fælles dagsorden, kunne det da godt være, at man selv skal gå lidt aktivt ind i arbejdet. Det kan somme tider fremme processen, og det er klart, at et ord

som mangelfuldt ville få et modereret omfang i det øjeblik, vi var enige, så jeg synes i og for sig ikke, det er særlig rimeligt at beskyldte oppositionen for noget. Ministeren har slet ikke været involveret i det, og det er regeringens og regeringspartiernes beslutning, at det har man ikke villet. Det var i hvert fald det, socialministeren sagde.

Så synes jeg i øvrigt ikke, oppositionen har været særlig uenig. Vi har f.eks. meget længe stået fast på, at beskyttelsesperioden skal udvides. Vi tager hver især vores element op og understreger det, men derfor er det ikke rigtigt at sige, at oppositionen ikke har været enig om en række tiltag. Når der ikke er blevet enighed om noget og vi forhandler en plan, er det da også af demokratiske grunde meget rimeligt, at vi fremlægger hver vores synspunkter og prøver at blive enige om en handlingsplan. Sådan må det jo være, fordi vi er fælles om satspuljemidlerne. Vi lægger vores synspunkter frem, så går vi til forhandlinger med dem, og det kan jeg da ikke se noget ondt i.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lone Dybkjær, at min pointe var sådan set, at på besvarelsen af spørgsmålet fra bl.a. Venstres ordfører om, hvad man forstår ved mangelfuldt, kom der mange, mange forskellige svar. Der var ikke et enslydende svar, og jeg synes bare, det er tankevækkende, at man har så mange forskellige opfattelser af, hvad det er, der skal til, når man bruger den formulering i sin vedtagelse.

Noget helt andet er, at jeg er fuldstændig enig med fru Lone Dybkjær i, at vi kan være politisk uenige om mange ting. Men det er jo tankevækkende, at de ting, som fru Lone Dybkjær og også andre har brugt som eksempler på, hvad der er mangelfuldt, er initiativer, som man på nuværende tidspunkt slet ikke har dokumentation for vil have nogen virkning. Der foreligger ikke international dokumentation eller andet, der viser, at de ville have haft en målbar anderledes effekt på den indsats, der allerede er sat i værk.

Det er ikke, fordi vi skal tale os væk fra hinanden igen, men jeg vil bare fastholde – og det kan man jo se, hvis man går tilbage i Folketingets forhandlinger – at der har været utrolig mange bud i dag, men der har ikke været et samlet bud på, hvad der kunne være gjort anderledes, hvis man ville have haft bedre resultater.